

Forslag om Bevillingen, naar man vilde tiltræde den Tanke, at et kunstnerisk Skøn først skulde optages — hvis der altsaa i dette var Holdpunkter for Billedets Udførelse, vilde jeg stille Forslaget. Jeg har ikke været blind for den Særstilling, Professor Matthiesen indtager overfor forskellige Kunstretninger her i Landet, og har derfor ogsaa været klar over, at man maatte sørge for, at der sikredes ham en i alle Henseender upartisk Bedømmelse, idet Professor Matthiesen selv skulde have Indflydelse paa Udvalgets Sammensætning. Da jeg havde erklæret overfor Finansudvalget, at jeg ikke kunde stille Forslaget paa anden Maade, modtog jeg fra Udvalget Opfordring til alligevel at stille det, hvilket altsaa rummede en Afvisning af den Tanke, at der skulde foretages et kunstnerisk Skøn over Billedet. Jeg maatte imidlertid, da jeg paa ny mødtes med Finansudvalget, erklære, at jeg stadig ikke kunde stille Forslaget — saa maatte Finansudvalget gøre det paa sit eget Ansvar.

Det er det, som nu sker, og ud fra de Betragtninger, jeg har fremført, vil jeg som Folketingsmand opfordre alle mine Kolleger i Tinget til at modsætte sig denne i Øjeblikket uovervejede Beslutning. Skulde den blive vedtaget af Rigsdagen, er det klart, at jeg som Indenrigsminister vil have at iværksætte, hvad Rigsdagen har vedtaget med Hensyn til Udsmykningen af sine Lokaler.

Ordføreren (Poul Christensen): Jeg vil i Modsætning til den højtærede Indenrigsminister tilraade det høje Folketing at stemme for Flertallets Ændringsforslag. Jeg hører nok, at den højtærede Indenrigsminister vil bøje sig for et upartisk kunstnerisk Skøn, men jeg savner Oplysninger om, hvorledes Indenrigsministeren tænker sig et saadant tilvejebragt. Efter det Kendskab, jeg har til de Herrer, der her kunde være Tale om, vil det efter min Mening være noget vanskeligt, og jeg tør vel sige en umulig Opgave for den højtærede Indenrigsminister at tilvejebringe et upartisk kunstnerisk Skøn. Belært af de Erfaringer, vi har høstet med Hensyn til selve Slottet, bestyrkes jeg i denne min Opfattelse: at hvis den højtærede Indenrigsminister vil paatage sig den Opgave at skaffe et upartisk kunstnerisk Skøn, vil denne Opgave tyngde ham i Knæ, og det vil blive umuligt for ham at løse den.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) skal jeg straks gøre den Indrømmelse, at da vi vedtog de 5,000 Kr. i

Fjor, bandt vi os ikke til noget som helst. I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at han i Modsætning til, hvad der er hans Sædvane, efter min Opfattelse var noget uklar i Dag. Det ærede Medlem er logisk og klar i Almindelighed, men i Dag synes jeg, det skortede noget i saa Henseende. De 5,000 Kr., som blev vedtaget i Fjor, er blevet anvendt efter deres Bestemmelse til en Skitse og til Portrætter af nogle af Rigsdagens Medlemmer. De, der har set denne Skitse og disse Portrætter, føler sig overbevist om, som jeg gjorde opmærksom paa før, at Professor Matthiesen netop er den rette til at løse Opgaven. Naar man saa ikke kan komme uden om paa anden Maade, siger man: Ja, men I har ingen kunstnerisk Forstand, derfor skal vi have et upartisk Skøn, som er Udtryk for kunstnerisk Forstand. Jeg siger, belært af mine Erfaringer: Vorherre bevare os! Tænk f. Eks. paa de Tegninger, der har været udstillede i alt Fald i det Partiværelse, hvor jeg kommer, af Selskabet for bedre Byggeskik paa Landet. Jeg tør rolig appellere til enhver, der er kendt med Landboforhold og er i Stand til at bedømme disse — de vil alle være enige med mig i, at grimmere Huse og daarlige Bygninger med Hensyn til Udsæende har man aldrig set, og jeg haaber, at jeg ikke skal leve saa længe, at jeg faar set dem bragt til Udførelse. Hvis det skal være Kunst, og hvis det er den samme Maalestok for Kunst, man vil anvende her, vil jeg sige til det ærede Medlem fra Æbeltoft, at saa ønsker jeg ikke noget Maleri paa Christiansborg; jeg vil hellere se de nøgne Vægge end den Kunst, som Selskabet for bedre Byggeskik paa Landet udbreder.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft vilde ikke dømme Professor Matthiesen, men han havde ingen Tro til, at Professoren kunde magte Opgaven. Det med Troen er jo noget vanskeligt at drøfte, og jeg skal derfor ikke søge at rokke det ærede Medlems Tro; men hvem mener det ærede Medlem da vil magte denne Opgave? Jeg synes, at naar man ikke absolut er Modstander af, at Opgaven løses, men kun er imod, at det bliver Professor Oscar Matthiesen, der skal løse den, maa man pege paa andre, som man er sikker paa bedre er i Stand dertil. Men det vil det ærede Medlem, maaske af gode Grunde, ikke indlade sig paa. Det ærede Medlem vil have, at andre skal skønne. Det kunde jo godt være, at vi i et Tilfælde som dette ogsaa maa have Ret til at være med i Skønnet.